

”مینی بچی - تمھاری پر مایا کا پورا پھرا ہٹہ اس لیٹی ذرا پی غفلت

نہ کرو، دیھی ایمانی رھنی کی محنت کرتی رھو“

پرشن :- باپ کی پاس کونسا پنڈارا سدا پرپور ہٹہ؟ اُس پنڈاری سین سیر کو پرپور کرنی کا ساڈن کیا ہٹہ؟

اُتر :- باپ کی پاس پوُترتا سک شانتی کا پنڈارا سدا ہین پرپور ہٹہ۔ آستائی سک و شانتی چاہیئی تو جھنگل ۾ پتکني کی ضرورت نہین ہٹہ۔ پوُترتا ہین سک اوُر شانتی کا آڈار ہٹہ۔ پوُتر بنو تو تمھاری سپ پنڈاری پرپور ہو جائینگی۔ باپ آتی ہین ہٹہ بچون کو پوُتر بنانی۔ وہ ہٹہ ایور پوُتر۔

گیت :- نہ وو ہر سین جُدا ہونگی....

اومر شانتی . یہ بچون کا ہین گایا ہوئا گیت بچی سُن رھی ہٹہ۔ یہ بچون کی آتمائین کھتی ہٹہ۔ اَب بچون کو دیھی ایمانی بننا ہٹہ اَرقات اپنی کو آتما نشچہ کرنا ہٹہ، نہ ک پر ماتما۔ جئسی سنیا سی لوگ کھتی ہٹہ آتما سو پر ماتما، اسی اُلٹی گنّا کھا جاتا ہٹہ۔ اَب باپ سمجھاتی ہٹہ اتنا سمیہ دواپر سین لیکر تہر سپ دیھ ایمانی بنتی آئی ہو۔ اَب دیھی ایمانی بنو۔ یہ سکبا ملتی ہٹہ واپس گھر جانی لیئی۔ قہر ستیگ ۾ تو ہٹہ تمھاری پرالبتہ۔ جب یہاں تہر دیھی ایمانی بنتی ہو اوُر باپ کی نالیج کو گرھل کرتی ہو قہر جاکر گیان کی پرالبتہ کا پارت بجاتی ہو۔ وہاں تو دیھ ایمان وا دیھی ایمانی کا پرشن ہین نہین ہٹہ اس سمیہ منشون کو پتا ہین نہین ہٹہ ک ہر آتما ہٹہ۔ ہمارا باپ پر ماتما ہٹہ۔ بلکل ہین مونجھ گئی ہٹہ۔ سنیا سیون نین کھا ک ہر تہر سپ پر ماتما ہٹہ۔ جڈر دیکتا ہون تو ہین تو ہٹہ، اس سین تو کچ پی فائدا نہین ہوتا۔ وو لوگ تو اسکو پاونا سمجھتی ہٹہ۔ پرنتو سیکی پاونا تو ایک جئسی نہین ہوتی۔ ایک ہین گھر ۾ باپ بچی کی پی پاونا ایک جئسی نہین رھتی۔ کھان کھان دیکو بچی باپ کو پی مار ڈالتی کیونکہ گھوڑ اَنڈیارا ہٹہ۔ سپ پنت ہٹہ۔

آپی تہر بچی سُوڈرشن چکرڈاری بنی ہو۔ سُوڈرشن چکرڈاری بنی سین ہین تہر راجا راٹھی بنتی ہو۔ تو باپ بچون کو وار وار کھتی ہٹہ دیھی ایمانی بنو۔ اُئسی سمجھو ک مجھ آتما کو پر ماتما باپ اپنا پرچہ دیکر پڑھاء رھی ہٹہ۔ ہماري سنسکار بدلاء رھی ہٹہ۔ آتما ہین سنسکار لی جاتی ہٹہ۔ شریر تو ختم ہو جاتا ہٹہ۔ بابا آپی ہر آپکی سات ہین یوگ لگائینگی۔ یہ ہمارا واعدا کپی مِت نہین سکتا۔ پل پوُترتا پر اَنیک پرکار کی وگھن پرینگی۔ بہت کچ سھن کرنا پرینگا۔ بچیان کھتی ہٹہ بابا یہ ستر سھن کرینگی۔ جئسی دک کی سمیہ مَک سین نکلتا ہٹہ نان ہاء رام، ہی پرپوُ.... تہر تو اُئسی نہین کھینگی۔ تہر برھم قہر بابا کو یاد کرتی ہو۔ بابا ہر دک سین کب چوٹینگی، ہمکو بہت مارتی ہٹہ۔ گیت ۾ پی کھتی ہٹہ کتنی پی مار پرینگی، بابا آپکی یاد کپی نہین

پوئينگي. همڪو تو بابا ڪا هيٺ بنا هئ. ٻڌي ڪا يوگ اُن سين جوڙنا هئ. يه هئ سڀ سمجھ ڪي بات. ايڪڊن يه ستر پي مٿ جائينگي. ڪڇ تو ضرور سھن ڪرنا پرتا هئ. يه سڀ ڊراما ۾ نونڌ هئ. اٻلائون پر اٽياچار بهت هوتي هئ. يه گيت پي ديو ٻهلي سين هيٺ بنا هوئا هئ. جسڪا آرٿ ڪوئي پي نهين جانتي هئ. تمھاري شاستر جيئي ڪ يه رڪارڊ بن گئي هئ. سڀ ڪهتي هئ اٿسي تو ڪهان پي نهين هوتا جو رڪارڊ پر آرٿ ڪيئا جائي. يه تو فلمي رڪارڊس هئ. پرنٽو يه بابا نين بنواڻي هئ. تم بچون ڪو اس پر سمجھانا چاهيئي. همڪو پاڻ تو ضرور بنا هئ. باپ ڪي فرمان پر چلنا هئ. منش تو جانتي نهين. وه تو شو شڪر ڪو پي ملاڪر ايڪ ڪر ديتي هئ. ڦر ڪهتي ڪرشن پي پڳوان هئ وه تو حاضران حضور هئ جڏر ديو ڪرشن هيٺ ڪرشن هئ. راڌي ڪي پوجاري ڦر ڪهينگي جڏر ديو راڌي هيٺ راڌي هئ. سائين بابا ڪي هونگي تو ڪهينگي جڏر ديو سائين بابا... ڪتنا انڌيارا هئ. يه ڦر پي هونا هيٺ هئ. بنا بنايا ڊراما هئ. تم ڪهتي هو اس گيان يگيه سين وناش جوالا پر جوت هوئي هئ. تو ڪهتي هئ تمھاري بابا نين اٿسا يگيه رچا هئ جو وناش ڪراءِ ديتي هئ. هر ڪهتي هئ شانتي هو جائي، تم ڦر وناش ڪراتي هو. رڏر گيان يگيه نام تو هئ نان. يگيه رچا جاتا هئ برهمڻون سين. تم برهماڪمار ڪماريان برهمڻ ٺھري. وه حد ڪي يگيه رچتي هئ سيٺ لوگ. اُس رڏر يگيه ناميگرمي هئ. وه اُس گيان ڪا اکير نهين لگاتي هئ. يه تو هئ رڏر گيان يگيه. اُنڪو گيان يگيه نهين ڪهينگي. بابا نين سمجھايا هئ لڪشمي نارائڻ وا راڌي ڪرشن ۾ يه گيان هوتا هيٺ نهين هئ. گيان سين هيٺ سدگتي هوتي هئ. وهان تو هئ هيٺ سدگتي، سورب. يه تو سمجھني ڪي بات هئ نان. باپ بٺ برهمڻون ڪو گيان ديتي هئ. ڊڪاتي هئ رٿ پر رٿي بٺي ٿي. يه شرير رٿ هئ نان. هرايڪ رٿ ۾ رٿي آتما هئ. اِس پي اِنڪي آتما هئ. پرنٽو بابا ڪهتي هئ مٿن رٿ ڪا لون ليتا هون. جيئي مڪان ليتي هئ تو ڏٺي پي رهتا هئ اوڙ لبني والي پي رهتي هئ. يهان يه رٿي بن بابا آتي هئ. ڪهتي هئ مٿن ڦر سين تمڪو راج يوگ سڪاتا هون. اٿسا اوڙ ڪوئي ڪه نه سڪي. يه سڀ پائنتس سمجھائي جاتي هئ ڌارڻا ڪي ليئي. همارا بابا همڪو سورب ڪا مالڪ بناتي هئ، ڪلپ ڪلپ سنگر ٿئي. ايڪ اکير ڪي هيٺ صرف پوڻ ڪرني سين ڪتني اوتار، ڪتني نام لڪ ديئي هئ! آبي بروبر ڪلپ ور ڪيه ڪي نيچي تم بٺي هو. راج يوگ سيڪ رهي هو پوشيه ۾ راجا راڻي پد پاني ليئي. يهان تو ڪروڙپتي، پدمپتي هئ، اِنڪا سڀ ڪڇ مٿي ۾ مل جائينگا. نچرل ڪئلمٽيز آد سڀ اڇانڪ هيٺ آئينگي. پڇاڙي ۾ وناش تو هونا هيٺ هئ. دير ڪي دير بامبس سيڪي پاس هئ. وه اٿسي هيٺ سمندر ۾ ٿوريئي ڦٽڪ دينگي. يه تو اُنھون ڪي لاکون ڪروڙون ڪي ملڪيت هئ. يه نه بني تو وناش ڪئي هو. ايڪدم جل ڪر جيئي خاڪ هو جائينگي. اٿسي نهين زخمي هو ڪر دڪ پوڄتي رهينگي. چيز هيٺ اٿسي بنتي هئ جو ڦٽ سين خلاص هو جائينگي. تو ايڪ ڌرم ڪي اِستاپنا اوڙ اُنڪ ڌرمون ڪا وناش يه تو ڪليئر هئ. برهما دواران سورب ڪي اِستاپنا ڪر رهي هئ. سورب ۾ رھني والون ڪو لائق بناء رهي هئ. پوتر بنني والون ڪي آگي سڀ نمن

ڪرتي هئ. آب باپ پي ڪهتي هئ پوتر بنو. آبي تمهاري آتما ڪي پنڪ ٿوئي هئي هئ. تم اڙينگي ڪسي؟ جتنا گيان يوگ ٻل ڪي ڌار ٿا ڪرينگي تو پنڪ آ جائينگي. راجڌاني لينا ڪوئي ماسي ڪا گهر نهين هئ.

مڪيه بات هئ آهر آتما، يه هئ مير شير. آهر آتما هئ هين شانت سوروپ. شانت ڪي ليئي ڌڪا ڪاني ڪي درڪار نهين. ايڪ ڪهاڻي بناتي هئ نان راڻي ڪو هار ٿلي ۾ پرا ٿا اڙ ڏونڊتي ٿي ٻاهر. تم راڻيان هو، شانت ڪي ليئي جهنگلون ۾ جاني ڪي درڪار نهين. يهان تو هئ هين مايا ڪا راجيه. يهان شانت هو نهين سڪتي. ڪوئي ڪهتي هئ همڪو فلاڻي سين شانت ملي. پرنٽو وه تو هئ آلپ ڪال ڪانگ وشتا سمان سُڪ اٿو شانت. همڪو تو اوناڻي چاهيئي نان. تم بچون ڪو چاهيئي آستائي شانت. پوتر تا سين شانت سڪ جتنا چاهيئي اٿنا لو. شو بابا ڪا پندارا هئ نان. جو ايوڙ پوتر هئ وهي آڪر سيڪو پاڻ بناتي هئ. سنياسي تو سمجهتي هئ آتما نر لپ هئ. باقي شير پر پاپ لڱتا هئ. تو آب تم بچي جانت ڪو باپ هئ سورڳ ڪي استاپنا ڪرني والا. يثارت ريت سمجھاني سين سمجھينگي. برور انهن ڪو پڙهاني والا تو پرم پتا پرماتما هئ جسڪو هين پنت پاڻ سدگتي داتا ڪها جاتا هئ. سڀي ڪو درگتي سين سدگتي ۾ لي جاتي هئ. سدگتي تو باپ هين ڪرينگي نان. اُنڪو ڪها هين جاتا هئ سدگتي داتا. درگتي داتا تو نهين ڪهينگي نان. پنت پاڻ ڪهينگي ڦر پنت ڪوئن بناتي هئ؟ يه پي ڪوئي نهين جانت. باپ ڪهتي هئ تم وام مارڳ ۾ گرتي هو تو راوڻ ڪي پرويشنا هو جاتي هئ. بابا نين بنايا ٿا جڳنات ڪي مندر ۾ بڙي بڙي ڪالي چتر راڌي ڪرشن ڪي رکي هئ. نام هين رڪا هئ شام سُندر. سنيگ ۾ سُندر ٿا ڦر ڪلهيگ ۾ مايا سڀ نين ڏس ڪر ڪالا ڪر ديا. آب ڪهان ڪي بات ڪهان لي گئي هئ. منهن ڪو ڪچ پي پتا نهين هئ. باپ رچتا اڙ رچنا ڪا ڪسڪو پتا نهين هئ. باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ بچي، خبردار رهنا، مايا بڙي ڪڙي هئ. اس سميه تو تمپرڌان هئ، ڪسڪو پي پڇاڙني ۾ ديري نهين ڪرتي، ايڪدم ناڪ سين پڪر ڪر گراءِ ديني هئ. يه هئ ڀڏستل. اس ليئي بابا وار وار سمجھاتي هئ تم اپنا ڪلياڻ چاهو تو ديهي ايمان بنو. اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو تو انت متي سو گتي هو جائينگي. سڀ سنسڪار سامني ڪري هو جاتي هئ. انيڪ جنمون ڪي پاپ وناش ڪرني ۾ ٿايمر لڱتا هئ. تمهارا انت تڪ پرشارت چلنا هئ. پهلي پهلي بات هئ ديهي ايمان بننا. پرماتما باپ هم آتمائون ڪو پڙهاڪر آپسمان بنا رهي هئ. بئريسٽر ضرور آپسمان بئريسٽر بنائينگا. ڦر هئ پرشارت پر مدار. ڪوئي بئريسٽر تو ايڪ هين ڪيس ۾ لاڪ رپيا پي ڪماتي هئ. آب تم بچون ڪو باپ ڪهتي هئ ڪ پرشارت ڪر اونچ پد پائو. يهان ڪي پدمپتي تو سڀ خاڪ ۾ مل جائينگي. مئن هون هين غريب نواز.

آب ديو، جو لڙائي ڪرتي هئ اُنڪا ڪام هين مرنا اڙ مارنا هئ. وه سنسڪار لي جاتي هئ. جنر پل گرھستي ڪي گهر ۾ لينگي پرنٽو ڦر لڙائي ۾ چلي جاتي هئ. بابا تو بهت سهج سمجھاتي هئ. جنر جنر ڪي پاپ هئ اس ليئي يوگ بهت اچا چاهيئي تب هين

وڪرم وٺاڻ هونگي. سر سين بوجها ڪئسي اُتاري، اسڪي ليئي جتنا هو سڪي اُتنا باپ ڪو ياد ڪرنا چاهيئي. بابا، آپ ڪتني ميني هو! باپ ڪهتي هئ لاڏلي بچي، غفلت نهين ڪرنا. مايا پورا پهره دي رهي هئ اس ليئي ديهي ايماني پو. يهه هئ ٻڌي ڪي ريس. اسر هين سڀ ڪچ هئ. بابا وار وار ڪهتي هئ اپنا ڪلياڻ چاهتي هو تو يوگ بهت اچا چاهيئي. ڦر بهت هرشت رهينگي. هر ايشور ڪي سنتان هئ. همڪو پوشيه ڪي ليئي باپ سين ورثا ملنا هئ. ڪلهيگ ۾ تو نهين راجيه ڪرينگي. راجيه ڪرنا هئ ستيگ ۾. ديهي ايماني بننا بهت ٻڙي منزل هئ. ائسي ٿوريئي وشو ڪا مالڪ بنينگي. ستر پي بهت سهن ڪرني پرينگي. ڪتني بانڌيلي بچيان مار کاتي هئ. آخرين وجئ تهر بچون ڪي هئ هين. تهر صرف باپ ڪي ياد ۾ رهو. يهه هئ يوگ بل، جو باپ تمهين ايڪ هين وار سڪلاتي هئ جس سين تهر ساري وشو ڪا مالڪ بنتي هو اوڙ تو ڪوئي بن نه سڪي. ساري ڊراما ۾ ڀارت هين لڪشمي نارائڻ ڪا هئ. ايڪ ڪهاڻي هئ نان دو بندر آپس ۾ لڙي، ماکڻ بيچ ۾ ٻلي ڪا جاتي هئ. ڪرشن ڪي مڪ ۾ ماکڻ ڊڪاتي هئ. اب ماکڻ ڪي تو ڪوئي بات هين نهين. يهه هئ سورڳ ، اسر ساري سرشتي ڪا ماکڻ آجاتا هئ. باپ سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئ ائسي باپ سين تو ڪهان سين پي پاڳ ڪر آء ملنا چاهيئي. اچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) مئن اس رت ڀر وراجمان رتي آتما هون، يهه اڀياس ڪرتي پورا پورا ديهي ايماني بننا هئ. ٻڌي يوگ ڪي ريس ڪرني هئ.

(2) پورا نشتموها بننا هئ. اس اَنتر جنم ۾ ستر سهن ڪرتي پي پاون ضرور بننا هئ.

وردان - سدا دل خوش منائي ڪاني اوڙ ڪلاني والي سچي شيواڌاري خوشمِزاج پو

جو روز امبرت ويلي دل خوش منائي کاتي هئ وي سيمر پي سارا دن خوش رهتي هئ اوڙ دوسري پي اُنڪو ديك خوش هوتي هئ. يهه دل خوش ڪي خوراڪ ڪئسي پي پرستتي ڪو چوٽا بناء ديتي هئ. پهاڙ ڪو رئي بناء ديتي هئ. تو سدا يهي سمرتي رڪو ڪ هر دل خوش منائي ڪاني اوڙ دوسرون ڪو ڪلاني والي هئ. روني ڪي پرستتي ۾ پي من سدا خوش رهي تب ڪهينگي خوشمِزاج. اُنڪي چهره سين پي شيوا هوتي هئ. اُنڪي صورت گيان ڪي سيرت ڪو پر تڪيه ڪرتي هئ.

سلوگن - جسڪي هر سنڪلپ سين اَنيڪون ڪو سرشت جيون بناني ڪي پريرڻا پراپت هو، وهي پُچ آتما هئ.